

Веселбата почна во саботата со китењето на бајракот, следеше пречекувањето на тапаните, па свирењето на Свекрвиното оро кое со погача на главата и со бокал со вино в рака, свекрвата го одигра сретсело. Следуваа Невестинското и Тешкото.

Пишува:
Милева ЛАЗОВА

Своната на црквата "Свети Петар и Павле" ја означилува кулминацијата на возбудата при венчавката на годишните избраници, кои ја има честа да ги круниса Архиепископот Охридски и Македонски г.г. Стефан. За прв пат во 41-годишната традиција на Галичката свадба, годинава се венчаа две двојки, младенците од Пробиштип, Игор и Јасмина Петрови и скопјаните Александра и Тони Јованови.

Игор и Јасмина ги истераа сите адети, од китењето на бајракот во саботата попладне, до испраќањето на тапаните со кои заврши свадбата, додека брачната двојка од Скопје присуствуваше само на венчавката во црквата.

И оваа година мијачкиот крај го тресеа звуците на зурлите и на тапаните, кои ги означилува радоста, смеата и

ЕКНАА СВАДБАРСКИТЕ ЗУРЛИ И ТАПАНИ

веселбата. Адетите кои некогаш се изведувале со недели, а денес се збрани во речиси еден ден, од сабота навечер до недела попладне, ја имаа истата сила и верба. Обичаите биле и се во функција на младоженците, за нивна благосостојба и заштита од зли духови, а сè тоа возвишено на ниво на ритуал.

Соединувањето во едно тело почнувало со вршачка - свршувачка, а потоа следувале свадбените свечености: китење на куќата, правење сеница, китење и носење на бравот, потоа замесување на сваката (погачата), ставање на бајракот на куќата, доаѓале свирачите, се одело по вода, се канеле мртвите... Потоа се бричел зетот, што симболизирило премин од момчешко доба во мажство, па се кинисувало во строј по невестата, се кршела свадбената погача. Доаѓал редот на облекување на невестата во народна носија, која потоа качена на коњ заедно со младоженецот доаѓала во својот нов дом, каде што се поклонувала на прагот и на огништето. Потоа младенците се венчавале во црква, следело гув-

ење на невестата, се правело свадбено гоштение, невестата се водела на вода... Сите овие свадбени ритуали, како свадбен чин, не изостанаа ниту годинава, па така се китеше бајракот, се одеше на вода, се канеа мртвите, се покани кумот, се бричеше зетот, дојдоа стројниците, невестата се строеваше, младите се венчаа во црквата, а сè тоа, се разбира, проследено со звуците на тапаните кои ги "канеа" сватовите на оро.

Мијачкиот свадбен ритуал, синтетизиран во оваа манифестација, иако постојано традиционално се повторува, како всушност и сите ритуали, има енергија и магија секоја година повторно да ги привлече старите, но и новите љубопитници. Река луѓе се слеваше по патиштата кои водеа до Галичник и тие со голем интерес и возбуда ги следеа свадбените обичаи и адети кои ни останаа како аманет од нашите претци. Свadbата заврши, но традицијата ќе продолжи да се пренесува, раскажува и да се доживува, бидејќи така било и така ќе биде во иднина.

